

skuelse, at Sygdommen er begyndt, endnn medens han var Kapellan. Da Andrageren nu i 10 Aar har betalt for ham over 200 Kr. aarlig, og i sin høie Alder af 76 Aar lever under trykkede økonomiske Forhold, fordi han har maattet paatage sig forskjellige Familiebyrder, henvender han sig til Folkethinget med Bøn om at forhjælpe ham til en Understøttelse til hans sindssyge Søn i Lighed med, hvad andre Kapellaner have faaet. Han bemærker, at han tidligere har indgivet Ansøgning derom til Ministeriet, men faaet Afslag.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

75. Fra Institutbestyrer og Skribelærer G. Rosentilde om Forhøielse af en Understøttelse. (Indbragt den 26de Januar 1883 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 2den Kreds, Brix.)

Andrageren gjør opmærksom paa, at han i Januar d. A. har ingivel et Andragende til Kultusministeriet om en Forhøielse af den ham i Finantsaaret 1874—75 tilstaaede aarlige Understøttelse af 400 Kr., men, da Ministeren, uagtet han med megen Velvillie har modtaget og omtalt Andragendet, har ment ikke saa sent at kunne fremkomme med det i Rigsdagen, henvender Andrageren sig til Finantsudvalget med Bøn om, at hans Andragende maa blive fremmet iaar, idet han henviiser til de Bidnesbyrd om hans 35aarige Virksomhed, der ere vedlagte Andragendet til Ministeriet, og beder erindret, hvormeget i hans Alder, over 68 Aar, eet Aar har at sige.

Da dette Andragende formentlig vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for 1882—83, gjør Udvalget ingen Indstilling.

76. Fra 15 Fiskere paa Samsø om Hjælp af Statskassen til Ballen Havn. (Indbragt den 31te Januar 1883 af Folkethingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds, Krabbe.)

Andragerne oplyse, at Bundgarnsfiskeriet har været drevet der paa Den siden 1839, og da Salteriet i Havnemark ved Kallundborgfjorden blev anlagt, hvortil man altid kunde afsætte Silden, tog dette Fiskeri et saadant Opving, at Bundgarnenes Antal paa Dens Østside fra 1839 til 1845 voksede fra 1 til 41 Stykker og gav saaledes Den en betydelig aarlig Indtægt. Da Negrene i Vestindien i 1848 fik deres Frihed og ikke længere vilde spise Silden, som var ødelagt i Varmen, dels paa Reisen, dels ved Lagringen i Vestindien, maatte Salteriet standse sin Virksomhed. Den regelmæssige Afsetning for Fiskeriet ophørte dermed, og denne Erhvervsgren sagnede lidt efter lidt hen, saa at der paa hele Samsø Østkyst ikke blev mere end 1 Garn tilbage, da Prisen blev saa lav, at man tilsidst maatte anvende store Kvantiteter af Fisk til Gjødning. Senere have Forholdene atter forandret sig, siden Dampfskibet St. Knud har begyndt at anløbe Ballen. Med dette Skib kan Fangsten, der væsentlig bestaar af Sild og Hornfisk, forsendes til Kjøbenhavn og Døns 3 à 4 Gange ugentlig for en rimelig Fragt, og Garnenes Antal er atter vokset saaledes, at der nu udslaas 16 Garn udfor Bøster Rev henimod Stølhage, og imellem Stølhage og Ljushage paa Samsøs Østkyst, og dette Fiskeri har i det sidste Aar givet en Indtægt, som af Andragerne anslaaes til mindst 10,000 Kr. Denne Dampfskibstrafik, som ikke kan erstattes ved Fart paa Vestkysten, hvor Bundgarnsfiskeri ikke drives, vil det være af Bigtighed at bevare, og Andragerne ønske derfor, at Ballens Havn maa komme i Betragtning ved Statens Ydelse af Hjælp til Havneanlæg paa Samsø.

Udvalget henviiser til sin Betænkning over 1ste Afdeling af Andragender under Nr. 61, og foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.